

ρωτώ

ρωτώ κ. **ρωτάω** κ. **ερωτώ**, ρ. [μσν. ρωτῶ <αρχ. ἐρωτῶ], ρωτώ· στον αόρ. και στον τύπο **ρώτηξα**, ρώτησα. (Λαϊκό τραγούδι: *κι ελόγου τους κι ελόγου μου μου κλείσανε το δρόμο μου και μου αντισταθήκαν, μα όμως δε ρωτήξανε το Σταύρακα πως θίξανε και στραπατσαριστήκαν*). (Ακολουθούν 12 φρ.)·

- *αν έχασες το δρόμο, ή ρώτα ή γύρνα πίσω*, βλ. λ. [δρόμος](#)·

- *για να ρωτάς*, ειρωνική απάντηση στην ερώτηση κάποιου *γιατί(;)·* «πετάξου και φώναξε τον τάδε. -Γιατί; -Για να ρωτάς»·

- *εγώ του λέω χαντούμης είμαι, κι αυτός ρωτάει πόσα παιδιά έχεις*; βλ. λ. [χαντούμης](#)·

- *και ρωτάς! ή και το ρωτάς!* έκφραση απόλυτης συναίνεσης σε αυτό που μας ζητάει κάποιος: «μπορώ να χρησιμοποιήσω για λίγο το στυλό σου; -Και ρωτάς! || θα μου δώσεις να πω ένα ποτήρι νερό; -Και το ρωτάς;»·

- *μην τα ρωτάς!* **α.** δίνεται ως απάντηση σε κάποιον που ρωτάει να μάθει για μια κατάσταση και δηλώνει πως υπήρξε ιδιαίτερα δυσάρεστη ή κωμική, αλλά είναι και φορές που αναφέρεται σε εντελώς ευχάριστες καταστάσεις: «είναι πολύ άσχημα τα πράγματα; -Μην τα ρωτάς! || έγινε τόσο μεγάλη φασαρία όσο λένε; -Μην τα ρωτάς! || περάσατε όντως τόσο ωραία στην εκδρομή; -Μην τα ρωτάς!». (Λαϊκό τραγούδι: ***μην τα ρωτάτε**, βρε παιδιά, μεγάλη μ' άναψε φωτιά μια κούκλα στο Πολύγωνο και μια απ' το Τουρκολίμανο*). **β.** δίνεται και ως απάντηση στην ερώτηση κάποιου: *πώς πάει ή πώς πας ή πώς τα πας ή πώς πάνε τα πράγματα* και δηλώνει συνηθώς αρνητική κατάσταση: «έχω καιρό να σε δω, πώς τα πας; -Μην τα ρωτάς!». Συνηθώς συνοδεύεται από μορφασμό με σφίξιμο των χειλιών και με θλιμμένο κούνημα του κεφαλιού πάνω κάτω·

- *ποιον να ρωτήσω, το γείτονα*; βλ. λ. [γείτονας](#)·

- *ποιον να ρωτήσω, τον παπά της ενορίας*; βλ. λ. [παπάς](#)·

- *ρώτα και το θείο μου τον ψεύτη*, βλ. λ. [ψεύτης](#)·

- *ρώτα και τον αδερφό μου τον ψεύτη*, βλ. λ. [ψεύτης](#)·

- *ρώτα και τον μπάρμπα μου τον ψεύτη*, βλ. λ. [ψεύτης](#)·

- *ρωτώ και ξαναρωτώ*, βλ. λ. [ξαναρωτώ](#)·

- *ρωτώντας πάει κανείς στην πόλη ή ρωτώντας πας στην πόλη*, βλ. λ. [πόλη](#)·